

Jeg erkender naturligvis i al Almindelighed, at en Kommission, som har lønnede Kræfter til sin Raadighed, og som har specielt sagkyndige til Behandling af det statistiske Materiale, har et Fortrin fremfor et Folketingsudvalg ved Behandlingen af saadanne Sager. Men naar Kommissionen ikke har kunnet præstere det Arbejde færdigt, naar den har ment, at den skulde have Oplysninger saa fyldige, som det nu siges, at den skulde have, og som den ikke har endnu, mener jeg, den skylder hellere at lade denne Sag ordne paa den her foreslaaede Maade. Jeg har dog ved Forhandlingen forleden Dag forstaaet Formanden for Kommissionen, som da var Ordfører for Flertallet i den foreliggende Sag, saaledes — og han kunde neppe forstaaes anderledes —, at han mente, der om et Aars Tid vilde kunne foreligge Forslag fra Kommissionen om en Understøttelseskasse for arbejdsløse. Saaledes lød hans Udtalelser, det har han i hvert Fald sagt, men selv det mener jeg er for længe at vente.

Det er for Resten interessant at se, hvorledes Forhandlingerne ere førte denne Gang. Tidligere, naar det Parti, den ærede Minister tilhører, sammen med Socialdemokraterne mange Gange fremsatte sociale Forslag her i Folketinget, hørte man fra Højres Ministre, altsaa fra Ministre, der vare paa Parti med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, de samme Argumenter, man nu hører fra Indenrigsministeren. Hvad der bevirker dette, ved jeg ikke. Om det mulig skyldes den Forskydning, der finder Sted af et Parti, der kommer højere op, kan jeg ikke sige, men det er, som sagt, overmaade interessant at iagttage.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) truede mig forinden Mødets Begyndelse med, at han vilde overfalde mig her i Dag. Jeg antager, at han har været saa optaget af Diskussionen med det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), at han har glemt det. Jeg vil ikke have, at han skal have ladet en Lejlighed gaa forbi til at faa den Sag frem, han ønsker, og vil derfor komme ham til Hjælp ved at minde derom. Det drejer sig om, at jeg skulde have sagt i Forgaars, at det foreliggende Forslag var et „raat“ Forslag. Nej, det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at selv om man fra flere Sider kunde mene, at det var et raat Forslag, skulde man dog tage det i Stedet for at vente paa Kommissionen. Og selvfølgelig kunde jeg ikke sige, at Forslaget var raat, thi

jeg tillægger mig selv en Del af Æren for, at det er blevet saa pænt, som det er blevet. Gang paa Gang har jeg kritiseret Forslaget efter dets første Fremkomst og har derved hjulpet de Herrer til at pynte paa det saaledes, at det nu fremtræder saa pænt, som det gør. Jeg har altsaa noget af Æren for Forslagets Beskaffenhed, og jeg er beskeden nok til ikke at tilbageholde dette. Jeg har altsaa villet trøste det ærede Medlem med, at jeg ikke mente, Forslaget var raat, men at vi godt kunde tage det, som det er, om galt skulde være.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Den ærede Indenrigsminister spurgte mig, hvilke Midler jeg mente Ministeren eller Flertallet her i Tinget raadede over til at fremtvinge en særskilt Betænkning fra Kommissionen angaaende Arbejdsløhedsspørgsmaalet. Jeg skal svare, at der jo aldeles ikke er nogen Tvang nødvendig. Den ærede Minister ønsker en saadan særskilt Betænkning eller imødeser den i hvert Fald med Glæde, det ærede Medlem for Vraa, Kommissionens Formand, har stillet i Udsigt, at en saadan vilde blive afgiven, og at den forhaabentlig allerede kunde foreligge i næste Samling, det ærede Medlem for Mariager (Moestrup) har sluttet sig til Ønsket om en saadan særskilt Betænkning — han er, saa vidt jeg forstod, Medlem af Kommissionen —, det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), der tilhører et andet Parti, men ogsaa er Medlem af Kommissionen, ønsker ligeledes en særskilt Betænkning, de ærede Forslagsstillere til det foreliggende Forslag maa naturligvis ogsaa ønske en saadan, forudsat, at de ikke kunne faa deres eget Forslag gennemført, og under den Forudsætning, at dette Forslag ikke gennemføres i denne Samling, ønsker det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) sikkert ogsaa en særskilt Betænkning. Det er altsaa ganske overflødigt at øve nogen som helst Tvang, for der er en Enighed helt rundt, som jeg næsten aldrig har set Mage til, om at ønske en saadan Betænkning afgiven. (*Anders Nielsen:* Hvorfor tog De da Afstand?) Det ærede Medlem for Løvel spørger mig, hvorfor jeg da tog Afstand. Jeg tog Afstand, fordi jeg ikke ventede, der var et saadant Ønske og en saadan Enighed til Stede. Efter at jeg er bleven saa lykkelig